

Lány

Lány naleznete západně od Nymburka, v rovině po pravé straně silnice od Kostomlat nad Labem k Hroněticím. Na jižní straně sousedí s Kostomlaty.

Ze sborníku “Poděbradsko” III/2 z roku 1906 se dozvídáme, že Lány patřily ke zboží Kostomlatskému, které král Vladislav přenechal zápisem z roku 1495 Janovi ze Šelenberga. V roce 1547 pak přešlo ke komornímu panství Lyskému. Podle Lyského urbáře bylo v roce 1553 v Lánech 25 tzv. osedlých. V zápise z roku 1610 se uvádí, že *“královská komora povoluje, aby při rychtě a krčmě ve vsi Lánech, kdež právě na silnici jest, pro pohodlí lidí přes svět pracujících směl Jakub Šolc postaviti krám a chovati řezníka. Za to měl on i budoucí držitelé rychty lánské platiti do důchodu v Lysé”*.

Třicetiletá válka postihla i Lány. Poměry ve vsi změnily. Po bývalých hospodářích není ani stopy. V roce 1654 bylo napočítáno jen 19 usedlostí sotva s polovinou pozemků. Ostatní pozemky ležely ladem. Další pohroma se dostavila počátkem 18. století a to z náboženských důvodů. Obyvatelstvo trpělo násilím **protireformace** a značnými **robotními povinnostmi**, což vedlo k nepokojům a vystěhováním celých rodin ze vsi.

Pozoruhodný je zápis z roku 1758 v kostomlatské farní pamětní knize **o Adamitech z Lán**. Učili prý: *“Když duše v nábožné modlitbě Bohem se zabývá, může zatím tělo nehřešíc oddati se smyslnosti a tělesným chtíčům....Své schůzky mívali v selském stavení číslo 29 večer při zavřených okenicích. Za zpěvu několika žalmů svlékli se muži a ženy ze všech šatů a oddali se smyslným rozkoším. K tomu účelu vlákali více mladých žen do své společnosti, až konečně bylo vše prozrazeno mladou, poprvé tam vlákanou ženou Ludmilou Bezuchovou, která jejich nezbednosti nechtěla trpěti, ven uprchla a poplach způsobila. Na to tito sektáři byli k zodpovědnosti povoláni a k trestům odsouzeni....”*

Zajímavý je rovněž **vývoj počtu obyvatelstva**:

V roce 1787 zde žilo ve 41 staveních 252 obyvatel.

V roce 1835 ve 46 číslech 333 již obyvatel.